<u>สายแนน สายใจ</u>

มังกร + แต้ว

ฮา ฮ่า ฮา ฮ่า ฮา ฮา.....

โอ้ยอดดวงใจ สุดอาลัย ต้องจากจร คำเว้าวอน ยังติดตรึง ซึ่งอยู่ใน โอ้ความรักไม่อาจฟื้น เดินกลับไป ยอดดวงใจ ต้องจากไป ใกลห่างกัน สุดคนึงฤทัย ห้ามหวั่นใหวเมื่อไกลนาง ปั่นใจร้าง แต่ก็ยังลืมไม่วาย เอ่ยคำลาด้วยน้ำตา รินรดใจ รักมากเพียงใด บทสรุปสุดท้าย ต้องจากไป ใกลห่างกัน

ฮา ฮา ฮาฮ่าฮาฮาฮา

<u>แต้ว</u> : แสน...ทรมาน เมื่อรักนั้น กลายเป็นความเสียใจ ส่างมาปะนางไว้ กลางนา แก่มหมู่กา แท้น้อ.... ส่างมาปะนางไว้กลางนา แก่มหมู่ไก่ ให่ฮ่ำฮอน ไสบอกว่าฮักนาง พอถึงปลายทาง อ้ายกะมาลาก่อน คำที่เคยเว้าวอน ยังให้ตราตรึง ซึงอยู่ในหัวใจ

ท๊อป : ถืลาวดี เจ้าต้องเป็นของอ้าย สิพร้อมเขียนจดหมายไปบอกกับเรวัตตะ ว่า เจ้าสิเข้าแต่งงาน อีกบ่นาน ให้มันเลิกลา ให้มันลืมเจ้าส่า ที่ผ่านมา ให้จบกันเพียงเท่านี้

<u>แต้ว</u> : ใจรับรู้แต่ป่ฮู้สิเฮ็ดจั่งได่ บ่อยากเสียอ้ายไป ทั้งที่ใจยังฮักหมั่น หย่อน หลงเชื่อคำหลวง เลยต้องเข้าไปเกี่ยวผัน ร้อยล้านคำกดดัน จึงทำให้น้องต้องยอม

<u>พังกร</u>: ที่อ้ายหนี เจ้ามาบวชเป็นสงฆ์ จะหย่อนอ้ายปลงในความฮักเถือยนี้

<u>แต้ว</u> : อ้ายเอ่ย... น้องขอโทษอีหลี อยากอธิบาย ในความผิดเลือยนี้ ให้อภัยลีลา วดี จั้กหน่อยขอสิได่บ่ຄຳ.......

<u>แต้ว</u>

ลาวดีมีแต่ให่ อาลัยนำแต่หลวงพี่ เรวัตตะคนดี บอกอยากพบพ้อหน้า จาเว้าต่อพระนาง แน่นบ่....

เลียวเบิ่งทางฝ่ายอ้าย ส่างมาดูเมินเฉย ความฮักเคยสมหวัง ดังวิมานมาพังหล่ม แสนระทม หมองใหม้ ในพระทัยกลุ้มบ่ชวง หลวงพี่เอย.......

หันมมาฟังน้องบ้าง อย่าเมินบ่าง ห่างหนี้ ฮักจนสุดชีวี ความฮักอำมะตะ หันมาจากล่าวเว้า หันมาจากล่าวเว้า นำน้องแต่จักคำ ว่าพี่เอ่ย......

<u>มังกร</u>

ฟัง นางเว้า อย่ามาทำออย อ่อย อิง ชาติผู้หญิงจังเจ้า จังเจ้า อย่ามาเว้าให้คุ่นเคือง หาแต่ เรื่องเคืองคดในใจ สิไปตายทางใด กะฟ้าวไปเดียวนี้ มันเต็มที่ ในใจแล้วฮู้บ่อาตมา บ่ อยากพ้อ อยากพ้อเทออีกต่อไป จำเอาไว้ เอาไว้ ได้ยินบ่ลาวดี อย่าสิมาโสกีล่ะ นั้งน้ำตา ย้อย คำหวานร้อย หวานร้อย ฮ้อยคำมายา ฝ่ายน้ำตาสิมาขอคืนดีกับอ้าย อย่ามาใกล้ เธอ ได่ยินหรือบ่ น้ำตาครออยู่เบ้า อยู่เบ้า เอามาล้อให่หลู่โตน ไปให่พ้นพวกผู้แม่มายา อย่าสิ มาแส่นแหลน ให้เสียทรงพงค์เชื่อ